

og jeg regner nu som den Gang med et Beløb paa 3 Mill. Kr., hvad der i hvert Fald paa ingen Maade er for højt, absolut set endogsaa for lavt, men jeg regner med, at det vil tillade Finansstyrelsen en Tid lang at disponere over en saa stor Kassebeholdning, at man ved Udlaan af denne vil kunne tilvejebringe en Indtægtspost, der forøger Kassebeholdningens Renter udover det i Loven foreslaaede, saaledes at man kan blive staaende ved en Netto-Merudgift af 3 Mill. Kr. Som Nybevillinger paa Tillægsbevillingsloven ud over Renten af de nye Laan — Nybevillinger vel at mærke, ikke Genbevillinger — regner jeg for Finansaaret 1912—13 skønsmæssig efter de foregaaende Aars Erfaringer med et Beløb paa ca. $1\frac{3}{4}$ Million, og naar jeg skal se paa de finansielle Virkninger for 1912—13 af de nye Lovforslag, der ere forelagte, bliver det ca. 2 Mill. Kr. Det er i alt et Beløb paa 6,750,000 Kr. Fra Udgiften maa saa drages ca. 300,000 Kr. — nu maa de vel desværre reduceres noget, men jeg vil dog hellere tage det Tal, jeg oprindelig regnede med —, der kunde ventes at spares paa Udgiften til Husdyrloven, og de ca. 1,200,000 Kr. til Kommunitilskuddet, som jeg før nævnedes. Der bliver da at fradrage paa Udgiftssiden ca. $1\frac{1}{2}$ Mill., saaledes at der bliver en Indtægtsforøgelse af 2,970,000 Kr. og en Netto-Udgiftsforøgelse af 5,250,000 Kr., hvorefter den samlede Indtægt bliver 105,437,000 og en samlet Udgift af 121,078,000 eller et Underskud af 15,641,000 Kr. Herfra mener jeg mig saa berettiget til, ligesom ved Finanslovsforslagets Forelæggelse i Efteraaret, at drage det Beløb, som medgaar til ekstraordinære Forsvarsudgifter i Henhold til Lovene af 1909, som det har været Forudsætningen skulde affholdes af Laan og eventuelt af det nye, faste Statslaan. Det udgør 5,357,000 Kr., og det er Hensigten at affholde ogsaa de resterende Poster af disse ekstraordinære Forsvarsudgifter paa samme Maade. Saaledes bliver Underskuddet for Finansaaret 1912—13 reduceret til ca. 10,284,000 Kr. Til at dække dette Beløb have vi saa efter de af Regeringen forelagte og i Folketinget vedtagne Skatteforslag et Beløb paa ca. 11 Mill. Kr. Her regner jeg med Finansaaret 1912—13, paa hvilket der af Kultolden kun falder knap $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Med Hensyn til dette Beløb fraregner jeg fra det Beløb, som Regeringen har anslaaet, at Skattelovene skulde indbringe, den finansielle Forringelse, Lovene ere undergaaede i Folketinget,

og som jeg vil anslaa til ca. 135,000 Kr. Saa bliver der 10,991,000 Kr. til at dække et Underskud paa ca. 10,284,000 Kr. eller, for hellere at runde det noget af, ca. $10\frac{1}{4}$ Million, som skulle dækkes med ca. 11 Millioner, men jeg benytter atter Lejligheden til at erindre om, at det i og for sig ikke er ganske tilladeligt at regne paa den Maade, idet vi sikkert til Udgiften maatte lægge et ikke ganske ubetydeligt Beløb, naar vi vilde benytte Erfaringerne helt ned til 31. Marts paa Udgiftssiden som paa Indtægtssiden.

Jeg har fra vedkommende Ministerier faaet nogle Oplysninger med Hensyn til nogle af de Poster, om hvilke jeg tror, at de ere Genstand for en stadig Stigning, om, hvorledes man der vilde budgettere Udgiften for Finansaaret 1912—13 med de nuværende Erfaringer for Øje. Jeg skal meddele Tallene, der ere ret oplysende. For Alderdomsunderstøttelsen maa der nu budgetteres en Udgift for Staten af 6 Millioner i Stedet for, som der staar paa Finansloven, $5\frac{1}{2}$. For Sygekasserne maatte man paaregne en Udgift af ca. 2,620,000 Kr. i Stedet for 2,541,000. For Arbejdsløshedskasserne 830,000 i Stedet for som opført 780,000 Kr. og under Justitsministeriet, § 17 VI. F. 2: Foranstaltninger mod Udbredelse af smitsomme Sygdomme, Tilskud til Kommuner, maatte man paaregne en Udgift af 900,000 i Stedet for 650,000 Kr. Alene paa disse 4 Poster — de kunde med Lethed forøges med mange andre — maatte vi, hvis vi med de nuværende Erfaringer for Øje skulde lægge Udgiftsbudgettet, gaa omtrent 1 Mill. Kr. op. Der er en Difference paa 930,000 Kr. alene paa disse Poster. Det viser, forekommer det mig, ret slaaende, at det i og for sig er en noget skæv Fremgangsmaade, vi her benytte, men jeg skal rent hypotetisk følge den. Samtidig skylder jeg at gøre opmærksom paa, at det Beløb paa ca. 2 Mill. Kr., som falder Finansaaret 1912—13 til Last for Udgifter, der ere begrundede i forelagte Lovforslag, er jo noget højere, end man kan anse det for normalt at være. Ellers vilde jeg mene, at saavel Beløbet for den vedtagne Finanslov som det Beløb, jeg har nævnt for Tillægsbevillingsloven, kunne anses for normale, men dette Beløb for de nye Love er, indrømmer jeg, noget højere, end det normalt vilde være. Men denne Afvigelse til den Side opvejer dog paa ingen Maade den bevidste Fejl, man begaar, naar man vil beregne Indtægtsbudgettet efter Erfaringerne den 31. Marts 1912 og